

[Tommy Dinesen]

var minister – om det er sådan, at der kommer et forslag om det eller det.

Hr. Qvist Jørgensen og også andre ordførere var inde på, at dette måske ville betyde prisstigninger. Dertil vil jeg godt sige, at så synes jeg selvfølgelig, at det skal være producenterne, der kommer til at betale. Vi har jo for nylig set, hvilke horrible fortjenester der er på medicin, så de har nok råd til at lægge sådan en seddel – lille eller stor – ved den medicin, de producerer. Det må være til at leve med.

Jeg vil slutte med igen at sige tak til de ordførere, der har været positive. Det er jo meget rart, at der stort set er enighed, og det vil vi da håbe der også er, når vi kommer med nogle flere forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod, at fremmede krigsskibe med atomvåben opholder sig på dansk territorium.

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.
(Fremsat 13/10 87).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om garanti mod atomvåben på orlogsfartøjer i danske havne.

Af Jens Thoft (SF) m.fl.
(Fremsat 15/10 87).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Collet):

Danmark accepterer ikke atomvåben på dansk område i fredstid, heller ikke om bord på orlogsfartøjer, som aflægger besøg i danske havne. Dette har været dansk politik i nu over 30 år, og denne politik er velkendt udadtil. Med støtte i Folketingets flertal har skiftende regeringer baseret sig på forudsætningen om, at denne politik efterleves af vore allierede, når de aflægger flådebesøg i Danmark. At også denne regering har tillid til, at vore allierede respekterer vor atompolitik, vil være velkendt.

Regeringen har – ikke mindst gennem de seneste år – haft rig lejlighed til at fastslå og gentage dette standpunkt. Statsministeren har for blot en måned siden bekræftet vor politik her i Folketinget, og det kan derfor heller ikke virke overraskende, at regeringen endnu en gang klart må afvise beslutningsforslag som de to foreliggende.

I begge beslutningsforslag tages der udgangspunkt i en påstået usikkerhed om, hvorvidt den danske regerings forudsætning om, at besøgende orlogsskibe er atomvåbenfri, respekteres. Påstanden om usikkerhed og risici er tidligere talrige gange fremført af SF og det hedengangne VS.

Overalt i den vestlige, demokratiske verden fremsætter den ekstreme venstrefløj forslag af lignende art som dem, vi ser her. Det gælder ikke alene i Europa, men også i Asien og i Australien. Formålet med disse forslag fra de ekstreme venstrefløjspartier er naturligvis at undergrave og så splittelse i det vestlige forsvar og forsvarets alliancer.

Uanset disse bestræbelser er der stor overensstemmelse mellem de vestlige landes anløbspolitik. Den altovervejende hovedregel er, at de lande, hvis skibe anløber fremmede havne, forudsættes at kende og respektere det pågældende lands regler på området.

Herefter vil jeg gøre et par bemærkninger om Fælles Kurs' forslag. Jeg skal dog undlade at komme nærmere ind på det af Fælles Kurs fremførte eksempel om cand. scient.en, der forsynet med geigertæller gav sig i kast med målinger på et amerikansk flådefartøj i Århus Havn. Land og Folks historie har til fulde været endevendt her i Folketinget i 1985, og jeg skal derfor blot henvise til min forgængers besvarelse i relation til det videnskabelige i denne sag.